

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— Ft
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiac, a város-
hárszal szomban.

Hirdetések:

Egy hasábos petit
soronként 6 kr-ával
számítanak.

A bonyodalom.

Debreczen, április 15.

Reményünk, sajnos, alaptalannak bizonyult, hogy ma a békés kilátás fog előtérbe nyomulni. A spanyol-amerikai bonyodalom negyvennyolc óra óta állandóan fenyegető képet mutat, s ma épen olyan kevésbé számíthatunk a háboru elkerülésére, akár tegnap.

Az elnöki üzenet Amerikában a béke és a háboru híveit egyaránt felbosszantotta. Egyértelműleg gyengének találják; amazok a jingokkal, emezek Spanyolországgal szemben. Washingtonban ahhoz a kapitányhoz hasonlítják Mac Kinleyt, a ki bezárkózik kajütjébe, mert nem meri tovább vezetni hajóját. Ez bizony nem nagyon hizelgő vélemény az elnök urra, de annyiban találó, a mennyiben tényleg kitér a kérdés megoldása elől és a kongresszusra bizza annak eldöntését, hogy mi történjék.

Előrelátható volt, hogy a béke ügye a legrosszabbul fog állani, mihelyst a kongresszus kezébe kerül. A szenátus és a képviselőház külügyi bizottságainak határozati javaslatairól érkező hírek nagyon is igazolják ezt az aggodalmat.

Mindkettő azt kívánja, hogy az Egyesült-Államok jelentsék ki szabadnak és függetlennek Kubát és szólítsák föl Spanyolországot a

gyors elvonulásra. Egyben felhatalmazást akar adni az elnöknek, hogy Spanyolország visszautasító válasza esetén azonnal mozgósítsa a tengeri és a szárazföldi haderőt és rendelkezze vele addig, a míg szükséges. Ha a kongresszus két háza elfogadja ezt a javaslatot, akkor azután igazán nem tudjuk, miben fognak még reménykedhetni a béke barátai.

Különben Spanyolországban is erősen harcias a hangulat. A közvélemény megütközéssel vette Mac Kinley üzenetének elméletét az Egyesült államok beavatkozási jogáról és sürgeti, hogy a madridi kormány erélyesen utasítsa vissza ezt az álokoskodást, a mi egyenesen beleütközik a nemzetközi jog alaptételeibe. Kétségtelenül szép dolog ez az elnöki viaskodás, de ártatlan játéknál egyébnek nem tekinthető. Hiszen talán a büszke spanyolok is tudják, hogy a nemzetközi jog tételei csak addig érnek valamit, a míg erőszakkal tudjuk támogatni; az erőszak kódexé az és a gyöngének nem használ zemmit.

Ennek a felfogásnak megfelelőleg a spanyol lapok a legerélyesebb rendszabályokat követelik a kormánytól, első sorban, hogy a flotta haladéktalanul menjen az amerikai vizekre. Kissé meglepő is, hogy a spanyol hadihajók még mindig a Kapverdi és Kanári szigeteken vesztegelnek; ha Spa-

nyolország továbbra is ilyen lassan fog mozogni, akkor szinte kár megindítani a háborut.

A flotta szaporítására szükséges nemzeti kölcsönre szintén csak ezután készülnek megnyitni a bizonytalan eredményű aláírást, míg az amerikai kongresszus évi 500 millió korona hadi adót és 2500 millió korona egyszeri hitelt akar megszavazni. Ez az összehasonlítás is Spanyolország hátrányára üt ki. Már pedig a becsületért vívott küzdelem is csak úgy imponáló, ha az, a ki eszményi célért kirántja a kardját, képes néhányszor jól megforgatni az aczelt ellenfele testében. Gyors bukás nem szolgálhat tárgyul hőskölteményhez.

Diplomata.

— A kath. autonomiai kongresszus.

Az autonomia szervezetének kidolgozására kiküldött kongresszusi bizottság tegnap délután 4 órára volt összehívva Szapáry Gyula gróf, korona-herceg-utcai palotájába. A gyűlést azonban bizonytalan időre elhalasztották, mivel Szapáry Gyula gróf gyöngélkedik és jelenleg falusi birtokán üdül.

— A kvótabizottság megalakulása.

A magyar kvótabizottság tagjaihoz tegnap a következő meghívó ment:

A főrendiház elnöke és a képviselőház elnöke, a közönségi kiadások arányának megállapítására hivatott országos bizottság tagjait fölkéri, hogy f. hó 18 án (hétfőn) délután 5 órakor a képviselőház 1-ső szamu termében a bizottság megalakulása céljából megjelenni sziveskedjenek.

TÁRCZA.

A tehen lánnya.

Irta: Tömörkényi István.

Pirók egyszer a herésből, ahol naponta a tömördek pompás étel között álldogálni szokott, megindult és elment a herésből. Ez csudálatos, mert Pirók máskor nem mehetett el onnan, miután kötél volt a nyakára kötve s a kötél másik vége egy karón fityegett, amelyet a földbe szokott beverni a kapás. Ez igen jó és hasznos szokás egyébként, mert nélküle Isten tudja mi dolgokat művelhetne Pirók e térségeken. Ha az elejéről kezdjük, úgy venni az egészséget, hogy ut halad el a herés mellett. Bár nem tulságosan látogattott. Néha el telik fél nap, hogy senki arra nem jár. Ugyanis nincsen arra dolga hát minek is járna arrafelé. Ilyenkor a csönd tökéletes. A jegenyék, ha némi szellő van, bólogatnak, a tányériceza pedig észrevétlen, lassan forgatja nehéz virágát a nap felé. Darazsak járnak s méhek is. A kukoriceza levelei, amint a szárhoz verődnek, zörögnek olykép, mintha ember járna köztük, pedig nem. Az égen néha föllegek is vannak, fehérszélű felhők de ezek is csak ritkásan vannak. Lehet

hogy most másfelé van dolguk. Egy-egy pusztai kutya oson át a herésen s eltűnik a kukoriceza mögött. Csont van a szájában vagy valamely földönjáró madár, amit éjjeli álmában elfogott. Azt viszik most elásni, hogy szűkebb időkre is legyen étel. A jegenyéken szarkák csörögnek olykor s valahol messze egy szélmalom szárnya forog. Csak a legtetjét látni, amint a kukoriceza fölött fölmerül, hogy ismét eltűnjön s hogy rögtön utána következzen a másik. A szélmalom az ilyen játéka soha bele nem un. Valószínűleg tudja, hogy a szemnek, amely a nagy mozdulatlanságok nézésébe kifáradt, ő mulattatást nyújt.

Pirók, a vén tehen is elszórakozik ezen. A herés közepén szokott állani, fejét rendszerint az ut felé fordítván s gondolkodik. — Az állást nem unja el, mert négy lába van s így a teher köztük megoszlik. Miről gondolkozhatik egy tehen? Mely gondolatok járhatnak az ilyen nagy hatalmas koponya mögött? Bizonyos, hogy gondolkodik, mert ha nem gondolkozna, sirni nem tudna. Pedig sirni tud. Van úgy, hogy nagy könyvek folynak ki a szemeiből és szörén az orráig gurulnak, onnan pedig leugranak a földre. Szomorú ezt látni, mert ha már valami baja van, miért nem tudja elmon-

dani szegény, legalább csak annyira, ahogy például a kutya elmondani bírja. Minden beszéde a könyeiben van. Ugy lehet, ilyenkor apró magzataira gondol, hogy ugyan azok hova lettek? Biz azok ki vannak esapva a pusztára, legelni s így messze estek az anyjuktól. Ha ez az eszébe jut, kinyújtja a nyakát, a fejét fölemeli és busan nagyot kiált, hogy hátha elhallatszana hozzájuk:

— Bú...

Nem felel rá senki s Pirók a herébe harap. Legfeljebb a kapás jön elő a hangra s kihuzván a karót a földből, itatni viszi a tehenét. Pirók lassan megy utána, mert idős már ő s minden járásában, kelésében bizonyos komolysághoz van szokva. Nem is csinál soha semmi bajt. Senkit föl nem döfött eddig és istállózás idején oly békében van együtt a lovakkal, hogy az ritkaság. Esetleg, ha ismerős kerül elébe, akit már régen nem látott, ugrik egyet, akárcsak az egészen fiatal és viselkedésükben még meg nem állapodott borjú. Az az eset is, mikor a herésből megindult, bár a kötele le volt ezövekelve, nem most történt, hanem már jóval régebben s voltaképen az egészen az okozója egy apró leánygyerek volt, egy elhagyatott, szerencsétlen kisdéd. Nem kellemes történet ez, talán

— **Hadüzenet előtt.** A spanyol-amerikai viszály eljutott végzetes fordulatához. Huszonnégy órán túl immár aligha nem az ágyu fog beszélni. Az Egyesült-Államok szenátusának külügyi bizottsága oly határozati javaslatot terjesztett a szenátus elé, amely fölér a hadüzenettel. Ez a javaslat ezeket mondja:

Tekintettel arra, hogy a kubai helyzet, amely immár három esztendeje tart és a Mayne elpusztítására vezetett, tovább nem tűrhető, kimondatik, hogy Kuba lakossága jog szerint szabad és független. Az Egyesült-Államoknak kötelességük ezt követelni és az Egyesült Államok kormánya megköveteli a spanyol kormánytól, hogy Kuba szigeten kormányzatát és autoritását azonnal adja föl és haladéktalanul vonja vissza szárazföldi és tengeri haderejét. Az elnök fölhatalmaztatik és e fölhatalmazás tudtára adatik, hogy e határozatok keresztülvitelére fölhasználhatja az Egyesült-Államok egész haderejét mindaddig, amíg szükséges.

A szenátus ma kezdte tárgyalni e javaslatot, mint táviratainkból látszik, óriási izgalmak között. A londoni és a new-yorki börzén már tegnap az a hír volt elterjedve, hogy a háborút megüzenték.

Országgyűlés.

Budapest, április 14.

Mielőtt belefogtak volna a napirendbe, a belügyminiszter két irást terjesztett be a tisztelt Ház elé. Szólt az egyik a mekkai zarándokolásról, a másik pedig a pestis elleni védekezésről.

Csak a mekkai zarándokokról szóló javaslatnál rebent fel egy kenetes fohász:

— Allah segítse őket!

Nem lehetett tudni, kitől ered a fohász.

Azután választották a delegátusokat. Változások nem igen estek a régi listán. Csak a szabadelvű pártról jelölték Fenyvessy Ferenc helyett Papp Gézát, — no meg a néppárt cserélte ki Molnár prlátust Zichy János gróffal.

Közben pedig rendben folyt a szavazás. A honatyák rendre beadogatják az ivateket. Csak mikor Kubik Bélát hívják, vág ez oda daczosan:

— Nem szavazok!
— De azért a Ház — nem ijedt meg, hanem miután befejezték a szavazást két perez alatt elintézték a következőket:

1. A könyvtári bizottság jelentését. Referálta Kammerer Ernő.

2. A gazdasági bizottság jelentését. Referálta Molnár Antal.

3. A konzuli illetekekről szóló javaslatot. Referálta Neményi Ambrus. A legérdekesebb azonban az volt, a mit — nem intéztek el. Ez a számvizsgáló bizottság jelentése volt.

— Bauszner Guidó! — hívja az előadót Szilágyi Dezső.

— Nincs itt! — hangzik a válasz.

— Hát akkor majd holnap! — konstatálja az elnök.

A Közép Duna szabályozásáról szóló javaslat tárgyalása volt a mai napirend utolsó pontja. Ez se tartott tovább annál a három pereznél, a meddig Örley Kálmán előadói beszéde terjedt.

Nem volt más hátra, mint a holnapi napirend. A ma elfogadott javaslatokat olvassák harmadszor, azután megkezdik a kongrua tárgyalását.

Holnap fogják kihirdetni a delegátus választás eredményét is. Több mint „bizonyos” — hogy nem esett változás a listán, amely a következő:

Rendes tagok: Andrássy Tivadar gr., Apponyi Albert gr., Berzeviczy Albert, Bolgár Ferencz, Csernátony Lajos, Dániel Gábor, Dókus Ernő, Eszterházy Mihály gr., Falk Miksa, Festetics Andor gr., Fluger Károly, Francisei Henrik, Gajári Ödön, Gyurkovich György, Hegedüs Sándor, Hieronymi Károly, Horánszky Nándor, Klobusitzky János, Láng Lajos, Lukács Béla, Miklós Ödön, Mohay Sándor, Münnich Aurél, Nákó Kálmán gr., Papp Géza, Pavics Ármin, Pulszky Ágost, Rakovszky Géza, Radó Kálmán, Rosenberg Gyula, Spevec Ferencz, Szerb György, Széll Kálmán, Teleky Sándor gr., Tisza István gr., Tisza Kálmán, Thoroczkay Miklós gr., Tolnay Lajos, Urányi Imre, Zichy János gr.

Póttagok: Adamovics Béla, Hercegh Ferencz, Kristóffy József, Láncezy Leó, Latinovits Pál, Szabó Imre, Szemere Atilla, Szivák Imre, Zay Miklós gr., Zeyk Gábor.

Fél tizenkettő se volt, mire vége lett gyűlésnek.

Nemzeti ideál.

— április 15.

Ifj. Ábrányi Kornél országgyűlési képviselő újabb adománynyal örvendeztetve meg a magyar olvasó közönséget: könyvet írt s tett közzé, mely „nemzeti ideál” cím alatt a hazafias gondolkozásu magyarnak szívére köti, értésére adja, mindazt, ami Magyarország fejlődése, hatalma teljessége érdekében szükséges. E cím alatt idézi mind azt, ami elérhető, aminek minden civilizált nemzet örvend s amiért elnyomott népeknek küzdeniök kell. E czélok nagy összege teszi a nemzeti ideált.

Nagyszabásu könyv ez, telve az érdeklődést felkeltő fejtegetésekkel, mert ifj. Ábrányi Kornél ritka talentum; fel fogása gyors, szelleme eleven, előadása megragadó. Ezeket a ritka tulajdonságokat viszi nagy czélja érdekében a küzdőtérre, hogy bebizonyítsa a nemzeti ideálok elérhető voltát és megjelölje az utat, amelyen ez ideálok el lehet. el kell érni. A mű négy fő részében a magyarországi idegenekkel, a zsidókérdéssel a hadsereg kérdésével és a demokracziával foglalkozik Ábrányi. Mindegyik részben igaz és meggyőző; nemcsak világos bizonyítása által meggyőzni, hanem egyedül álló kellemes előadása által elbájosolni és oktatni is tud. Megjelöli az idegenek, a magyar zsidók, a hadsereg feladatát és különösen a demokracia végtelen fontos misszióját a nemzeti ideálok elérése körül. Bizonyos, hogy fejtegetéseivel minden hazafias szívet megnyer és csak a liberális ellemmel ellenségeit teszi a saját ellenségeivé is. Ábrányi tetőtől talpig liberális és köszönettel tartozunk neki, hogy volt bátorsága ezt őszintén bevallani és ime bebizonyítani. Ez az elégedetlenek és más-érzelműek egész gyülekezetének ellenséges indutátát és gyűlöletét szerzi ugyan meg neki, de meggyőződésének bátorságával Ábrányi oldalán áll az igaz hazafiság is.

Ábrányi könyve érdemes a legnagyobb elterjedésre és méltó, hogy mindenki elolvassa. Olyan politikai tett ez a mű, melyhez minden magyar örömmel csatlakozik, ha kívánatra méltónak tartja a nemzeti ideál elérését.

kár is elbeszélni, bár némileg tanuságot tosz Pirók gondolkozási képességéről.

A kis leány a kapás leánya volt, már jobban mondva a feleségé tudbillik, aki azonban a kicsi életéért cserébe adta a magáét s meghalt szokás szerint. S bár igen sirt utána a gyermek, hogy a föld felett maradjon, már kérésének eleget tenni nem lehetett és életadóját lehelyezték közanyának ölébe. Hát maradt ugyan még a házban két növendéklány, meg egy furcsa eszű fiu, de mit ér mindez a kiesinek. Maga az apja épen nem értett ahhoz, hogy ilyféle lelkeket miként kell ajnározni.

Hol is tanulta volna. — Egy tuczat évig volt katonája a császárnak annak idején, ez éveket esupa francziákkal és taliánokkal való dulakodásban töltötte. Azután hazajött és megházasodott, azaz hogy feleséget vett, a ki most utolsó gyermekénél ily bucsutlanul távozott az élők közül. A vakacsot bizony csak a növendéklányok gondozták, a hogy tudták, bár hiszeen még a tulajdon anyák közt is van nagyon sok, a ki az ilyen apró tollas egerekhez mit sem ért. Biz az esak épen kinlódott s úgy élt (mint mondani szokás) miként az angyal: hol evett, hol nem. Bekötötték, amibe tudták, rázo-

gatták is, ha kedvük volt hozzá, egyébként sirt szegény, csodakeserves módon nap-nap után. Jól meg volt teremve pedig, mert mindezen penitencziának a daczára sem vitte el sem az első, sem a második hónapjában a halál. Bár ugyancsak rászolgáltak a növendéklányok. A kisebb olyan hetrefüles-féle forma volt, a másik meg mintha megesküdött volna a szomszéd tanyával, örökké azt járja. Ez már a legény után vetette magát akkor.

Ezt a kis darab lányt letették valahova. Ahogy bekötötték, odahelyezték valamely fa alá az udvarba, vagy pedig a ház végébe az árnyékra, hogy ott feküdjön. Egyik sem számolt azzal, hogy a nap halad s az árnyékból hamarosan tűző sugarak helye lesz. Jöttek azután a darazsak, jöttek a legyek, a szép, nagy zöld legyek és ellepték a darab lány arcát és most már szegényke amaz iszonyatos ordításokat művelte, amiket tünni igazán nem lehet. Belepte a kis tehetetlenséget mindenféle csuszó-mászó állat s ép ilyen esetben történt, hogy Pirók nem állotta ki tovább síró hangja hallgatását. Már rég figyelte a téhen, amint hol elhalóan, hol keservesen zokogott. Állt egy helyben és hallgatott, mert hiszen úgy sem igen tehetett egyebet. A kised azon-

ban egyre sirt, mert égette a nap és rágta a légyféle madár: a téhen egyszer nagyot ugrott, mint olyan ember, aki már nem bírja tovább türtöztetni szive szakgatásait, kirántotta a czöveket a földből s kötelénél fogva huzván azt maga után, felhaladt a szikes parton a gyermekig s annak az arcába fujt:

— Fú . . .

Többször ismételte ezt, meleg párázatát rálehelvén ama kiesiny istentőlvalóra. Fuvására mind lementek róla a legyek, a darazsak és a Pirók oldalára szálltak. Pirók azonban hol sze vával, hol farkával ellenük harezolt s mind, mind elkergette. Ilyen állat ő, ha jókedvében találják. Topogott ott a gyermek körül, amely a házfal aljában feküdt jö-
tehetetlen s most, a téhen orrából némi kis anyai meleget érezve, im elesöndesült. Pirók kinyujtotta a nyakát, föl vágta a fejét és akár a kürt, beleszólt az elernyed, napvilágos meleg nyári csöndbe:

— Bú . . .

Szavát a hetrefüles nem hallotta meg, mert Isten tudja csak, hogy mivel van örökké a feje tele neki, amaz pedig épen nem hallhatta meg, mert ismét odaköbörgött. Tisztán csak a kapás hallotta meg, aki a szőlőben valami öreg almafa föltá-

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti távirata. —
1 frt 59 kr. értékű hazafiság.

Budapest, április 15. Br. Fejérváry honvédelmi miniszter ama felszólítására, hogy a vármegyék alapítványokat tegyenek az új honvéd tisztképző iskolákban, egy erdélyi szász vármegye egy forint 59 kr. küldött. Fejérváry erélyes leiratban utasította vissza ezt a zöld szász áldozatkészséget, megjegyezvén, hogy ezek az intézetek nem szorultak alamizsnára.

Esterházy őrnagy nyilatkozik.

Budapest, április 14. Párisból távirják: Esterházy őrnagy a Schwarzkoppen leleplezéseivel szemben kijelenti, hogy ő nem nyilatkozhatik, mert szavait félremagyaráznák. Panizzardi olasz katonai attasét nem ösmerte. Schwarzkoppen német attaséval családi viszonyban állott. Csodálja, hogy az attasék nem czáfolták meg a terjesztett hazugságokat. Cassella gróf táviratilag kijelenti, hogy összes állításairól a bizonyító okmányokat a Siecle rendelkezésére boesátja.

Atzél Béla báró alapítványa.

Budapest, április 15. Gelléri Mórhoz intézett levelében bejelentette, hogy 500 forinttal az orsz. iparegyesület alapítói közzé lép.

Millió örökség.

Budapest, április 15. Manovill nevű magyar honvédkapitány a szabadságharc után emigrált, Amerikában telepedett le és — mint néhány év előtt már megirtuk több millióból álló örökségét magyarországi rokonaira hagyta. Ezek a rokonok csak most értesültek arról, hogy az amerikai hatóság már kereste őket. A Veszprémből a fővárosba került Manovill család tagjai most megteszik a kellő lépéseket az örökség átvételére. Az örökösök persze nem tudják, hol halt meg az amerikai nagybácsi és így az egész eljárásnál az összekötő kapocs hiányzik.

Temetés.

Budapest, április 15. Nagy katonai pompával temették el a hó 14-én a 17-es számú katonai kórházból Köödi Lázár

Sándor hovédezedest, a gyulai 2. honvédegyalozred parancsnokát és több rendjel tulajdonosát. Az elhunyt derék magyar ember volt. Nemes jellemével, fenkölt gondolkodásával, erős kötelesség érzetével és rokonszenves egyéniségével sok barátot szerzett magának. Szolgálatát még az egykori híres Don Miquel-ezredben kezdte meg, részt vett a custozzai csatában, majd a honvédséghez helyeztetvén át, évek hosszú során keresztül parancsörtizti minőségben József kir. herceg ő Fenségénél teljesített szolgálatot. Legutóbb a gyulai honvédezed parancsnoka volt s kiváló képességeit Vilmos nemet császár is elismerésben részesítette a mult év nyarán lefolyt hadgyakorlatok alkalmával, midőn őt a porosz vörös sasrenddel díszítette fel. Temetésén részt vettek József kir. herceg képviseletében, ki diszes koszorut is tétetett az elhunyt ravatalára, Forinyák tábornoszernagy, b. Fejérváry Géza honvédelmi miniszter, Lobkovitz herceg tábornoszernagy, hadtestparancsnok, Bernolák és Szvetics altábornagyok, Csesznák, Hanskarl és Orgonás tábornokok, továbbá a gyulai honvédezed egész tisztikara, a honvédség és a helyőrség számos tisztje s végül rokonai, barátai és tisztelői nagy számban.

Elítélt szocialista agitátor.

Budapest, április 15. Várkonyi a Földműves című lapjában megjelent két cikket inkriminált legutóbb a főügyesség. A szerkesztő szerzőül ifj. Pogány István szeghalmi napszámot nevezte meg. Persze, hogy nem Pogány irta! A két cikket sztrájkra izgatja a földművelő népet. A mai tárgyaláson az esküdtszék 10 szóval kettő ellen vétkesnek nyilvánította Pogányt és 3 havi fogházra és 40 forint pénzbüntetésre ítélte. Minthogy kezeseket nem tudott állítani, hát rögtön letartóztatták.

Fürdőügyi értekezlet.

Budapest, április 15. Az „E. K. E.“ balneologiai osztályának a hó 24-én Kolozsvárott tartandó értekezletén Hankó Vilmos budapesti tanár és szakosztályi titkár is felolvasást fog tartani, vetített képekben mutatva be az erdélyi fürdőket és szebb kiránduló helyeket. Előadók lesznek: Pur-

masztásával bajoskodott, amelynek ágai a gyümölcsök terhétől ketté akartak hasadni (mert az almafa is ép oty bolond, mint némely ember: hogy sokkal több gyümölcsöt nevel, mint amennyit elbir tartani.) A Pirók hangjáról neki az eszébe jutott, hogy itatni kellene az állatot. Sietett is most már a fával s vén ágait valahogy föltámasztván, előkerült. Kereste Pirókot a helyén, de nem találta s csak később födözte föl a ház végén, az árok szélben.

Az ám, ott. Mert úgy történt, hogy hánykolódásaiban a kised megfordult egyszer maga körül a meredélyes parton és kedvet kapván a guruláshoz, bele is gurult az árokba. Ép olyan vízjárásos esztendő volt akkor is, mint a mostani, a mely arról nevezetes, hogy ha jól belevágja az ember a földbe az ásót, kut fakad a nyomában. Jó lotyakos volt akkor az árok, félderékig bele is süppedt a gyermek. Odaért az apja és nézte. Kihuzta s megint nézte. A vén katona így szólt:

— A ruhája alja sáros. Hát azt ollóval körül tudnám vágni. De a lábai is csupa sarak, hát hogy vágjam le a lábait? ... E fajta szeretetben élt a kised, mignem egyszer megunta az itlélt. El is következett az anyja után. No, jobb is

volt neki, hogy eltemették. Annakidején még nem voltak a pusztákban pap-féle emberek, mert bizony szegény püspökeink vagyoni viszonyaiknál fogva egyáltalán nem értek arra rá, hogy a pusztákba papot állítsanak. Hát csak úgy temették, ama régi módon, betéve őt is a domboldalba, a hol ezer éves esontokból van a föld. Ne higgye azonban senki, hogy ez csak úgy megy Hübele Balázs módjára. Mert ennek mindenféle szertartásai megvannak azért, csak éppen a deák kornykálások hiányzanak. A koporsót az apja barkácsolta össze s egy éjen át két szentelt gyertya égett a kis halott fejénél. Csak ezután tették őt be a dombba, miután annak oldalát megnyitották. A sógor pedig, bizonyos nevezetű Felföldi Mihály, általánosan ismert istenes ember, tömjént tett a pipájába és rápipált szegényre, mondván: Adj, Uram Istenem, neki örök nyugodalmat.

Pirók áll a herés közepén s néha hosszakat bög. Más alkalommal köny esordul a szeméből. Kire gondolhat ilyenkor? Saját magzataira, vagy pedig erre a gyermekre? Nem tudni. Az ember csak tépelődik és senki feleletet efajta kérdésekre nem ad.

jesz Zsigmond, Szilvássy János dr. borszéki, Bikkfalvy Károly marosujvári és Jentai Dávid kovásznai fürdőorvos.

Oroszország új hadihajói.

Budapest, április 15. Pétervárról írják: A hivatalos „Kronstadtsky Westnik“ szerint elhatározták, hogy a „Pereswet“ mintájára három páncélos hajót építtetnek Szt.-Pétervárt a Keleti tengeren való szolgálattételre, mely hajók mindegyike 12.675 tonnás lesz és négy 10 hüvelykes ágyuval lesz felszerelve. Megrendelnek továbbá és pedig valószínűleg Crampnál Philadelphiában, egy vagy két 13.000 tonnás páncélos hajót Cramp tervei szerint 12 hüvelykes ágyukkal és néhány kis torpedó-naszádzuzót angol mintára, valamint Nikolajewben egy 8000 tonnás gyorseszirkáló hajót a „Vulcán“ angol eszirkálóhajó mintájára. Végül megkezdik legközelebb Szt. Pétervárt egy aknaelhelyező építését 1500 tonna tartalommal.

Ünnep után.

Debreczen, április 15.

Nem zavarta semmi rossz hang az ünnepiö kedvet, melyben király és nemzet április 11-én találkoztak. Félreálltak az ünneptől a létező társadalmi rend ellenségei s mindazok az elemek, melyeknek nem tetszenek a rendezett politikai viszonyok, melyek Magyarországot mai hatalmához és fényéhez juttatták. A szocialisták, az oláhok és a függetlenségi pártiak nem ünnepeltek.

A szocial-demokratákról nem lehet egyebet mondani, minthogy az ő elmáradásukat hazafias ünnepélyektől mindenki aki hazáját és a rendet szereti, szívesen konstatálja. Ők nem ismernek hazát, nekik a létező rend nem kell, félrevezetett hazátlanok ők, ellenségei minden politikai iránynak s minden állami intézménynek amennyiben ezek az ország felvirágzását, nyugalalmát és biztonságát garantírozzák. Az oláh tuzók a balázsfalvi gyűlésre készülnek s az ő távolmaradásuk ezzel magával minden leírásnál érthetőbben meg van magyarázva.

Annál kevesebb szemrehányást van joga tenni a nemzetnek, annak a politikai pártnak, melynek létjogosultsága épen azokon az eseményeken alapul, melyeknek emlékét április 11-én ünnepelte a nemzet. Maga Kossuth Ferencz tette és indokolta annak idején a képviselőházban azt az indítványt, hogy az 1848-iki törvények ötvenedik évfordulója megfelelő módon megünnepelessék és törvényben állapítsák meg egy nemzeti ünnep, mely a szabadság vívmányait dicsőítse.

Pártpolitikai czélja volt-e ennek az indítványnak, vagy tisztán hazafias érzés sugallta? A függetlenségi párt politikai czéljainak szolgáljon-e ez az ünnep, vagy tisztán hazafias nemzeti ünnep legyen, a melyen bármely politikai irányhoz tartozó magyarok egyesülhetnek a visszaemlékezésben arra a dicső korra, mely megalakította az ország további fejlődése számára az alapot? Nem politikusoknak kellene ma egymással szemben állniok, hanem testvéreknek kellene áhítatos üdvözlésül egymásnak kezet nyújtani és a királyi kegy fényében örvendezni, mert a király ismét teljesítette a nemzetnek egy óhaját, midőn megalkotta az április 11-ről szóló törvényt.

A vagy nem ama napon emelkedtek érvényre az 1848-iki törvények, a melyen megnyerték a királyi szentesítést, és nincs-e e nap arany betűkkel bevésve 1840. történetébe?

Miért maradt tehát el a függetlenségi párt attól az ünneptől, melyet ő maga indítványozott és miért nem vett részt semmiképpen a megemlékezésben, melynek az egész nemzet áldozott?

Mert itt nem lehetett politikai tőkét kovácsolni; a kormány nem adott okot támadásokra, a korona őszinte részese volt a nemzet örömeinek és mindez nem passzolt bele a függetlenségi párt czókínójába.

Kossuth Ferencz és elvtársai be akarták bizonyítani, hogy ez a kormány nem a népből ered, nem a nemzetet képviseli és csak vak eszköze a hatalomnak; be akarta bizonyítani, hogy a korona és nemzet idegenül állnak egymással szemben, magyar érzelmek és gondolkodás terén soha sem találkoznak, — ezért tette indítványát és ezért követelte, hogy a szabadságharc 50-ik évfordulója örök időkre nemzeti ünneppé emeltessék.

De ebből a ravaszul tervezett bizonyításból éppen ellenkezője jött ki annak, amit tulajdonképpen szándékba vettek. A kormány minden tagja és névszerint báró Bánffy miniszterelnök, minden ellenkező állítás daczára, egész eddigi politikájában és a jubileum tekintetében elfoglalt álláspontjában igaz magyar hazafinak bizonyult, a ki a hazafiaság dolgában ez országban kivétel nélkül mindenkinek mintául, világitó példaképül szolgálhat.

Bebizonyult, hogy király és nemzet közt a legesekélyebb diszonánzia sem létezik, hogy ő Felsége a nemzeti ünnepről szóló törvényt őszinte szívvel szentesítette és egyenesen e napra jött magyar székesfővárosba, hogy hűveinek hódolatát fogadja és a nemzettel egyesülten ünnepeje 1848 emlékét.

Ez az, a mi Kossuthék zsidórujájába nem passzolt s ezért nem vettek részt az ünnepekben. Nem akarták ünnepelni, mert más politikai irány is ünnepeket és mert az ünnepeken a korona is résztvett. A Kossuth-féle indítvány ezáltal nem hazafias volt, hanem párttaktikai. Annál nagyobb báró Bánffy érdeme, hogy e napot nemzeti ünneppé emelte s nem egy párt napjának bélyegezte.

Kossuthék hazafiasága nehéz kudarcot vallott, míg a szabadelvű párt hazafiasága, hamisítatlan hazaszeretete és a kormány nemzeti irányzata tiszta fényben ragyog.

Ezt mostantól fogva kell, hogy meg jegyezze magának az ország.

Gyászrovat.

† **Paksy Imre meghalt.** A debreczeni társadalomnak egyik jelese hunyt el ma reggel. Paksy Imre kir. közjegyző egy köztisztviselőben állott egyén kidőlt az élők sorából. E hó 11-én, még jelen volt a városi banketten, pár nap előtt még az utcán járkált. Szerdán szélhűdés érte már másodízben s ma reggel 5 órakor kiszendvedett. Haláláról családja a következő gyászjelentést adta ki:

Mély fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk a felejthetetlen jó férjnek, apának, após-nak, nagyapának, testvérnek és rokonnak, néhai Paksy Imre m. kir. közjegyző és Debreczen sz. kir. város bizottsági tagjának f. hó 15-én reggeli 1/2 5 órakor életének 77-ik, boldog házasságának 49-ik évében 3 napi súlyos szenvedés után történt csendes elhunytát. Kedves halottunk hűlt tetemei folyó hó 17-én d. e. 1/2 11 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a Teleky-utca 2172-ik számú háznál tartandó gyászima után a Kossuth-utcai temetőbe örök nyugalomra tetetni. Debreczen, 1898. április 15-én. Bána-tos neje: özv. Paksy Imréné Jánky Borbála. Paksy Albert, neje Mándy Lenke, László, Tibor gyermekeivel. Paksy József, neje

Rhédey Erzsébet, Ella férjezett Samarjay Károlyné, Jenő, Jóska gyermekeivel. Testvérei: Paksy Cecília özv. Budaházy Lajosné és Paksy Lajos. Áldás és béke poraira!

SZINHÁZ.

* **Adorján báró.** Prém József pályadíjazott darabját szép számu közönség nézte végig. Ez alkalommal a szerző is jelen volt. Az előadás elég gördülékenyen folyt le, mi elsősorban is a szereplők egy részének *Szathmáry Árpádnak, Fáy Flórának, Kiss Irénnek, Tanay Frigyesnek* az érdeme. Ugy a szereplőket, valamint a szerzőt felvonások után több ízben hívták lámpák elé.

Az igazgató nyilatkozata.

Igen tisztelt Szerkesztőség!

Becsés lapjuk tegnapi számának színházi rovatában többek között ez foglaltatik: „A szereposztás sem volt megfelelő; ha Komjáthy és Komjáthy né komolyan elhatározták, hogy a debreczeni színpadon többé nem lépnek fel akkor szerződtessen maguk helyett színészt s színésznőt“ stb.

Erre legyen szabad kijelentem, hogy én ilyen elhatározásunknak senki előtt kifejezést nem adtam s majd ha ilyen elhatározásomat valaki előtt nyilvánítani fogom, akkor már itt is lesz ezen szerepkörököt játszó színész és színésznő. A mi az Adorján báró ennek folytán történt hiányos kiosztását illeti tessék elhinni nekem, hogy a legigazabb lelkiismeretességgel sem tudnék benne hősnőnek és drámai hősnőnek való szerepet találni.

Tiszteletem kifejezése mellett vagyok. Debreczen 1898. ápril 15.

kész hívők
Komjáthy János.

* **Komjáthy János** fenti nyilatkozatának teljes készséggel adunk helyt és örömmel vesszük tudomásul, hogy a városban szállongó azon hír, amelynek tegnapi Adorján báró czímű kritikánkban kifejezést is adtunk csak egyszerű és alapelkülűli mendemonda.

Ami a szerepkiosztást illeti, Komjáthy Jánost illetőleg tudomásul vesszük, hogy jövőben csakis drámai hős szerepeket fog játszani, de Komjáthy né szívesen látjuk nemcsak a hősnő, hanem egyébb társalgási szerepekben is, mert distingvált finom izlésű játéknak élvezetében nem egyszer merültünk el a Szókimondó asz szonyság, Constantin abbe, Niobe stb. szerepeiben és ezért sietette is úgy a közönség akinek kedvence, mind a sajtó meleg elismerésének kifejezést adni.

Miután pedig Adorján báró olyan „Vasgyáros“ és „Államtitkár“ fele szerepek vegyüléke, és úgy ezeket, mint a Vigéczelek vőlegényét, Brigitta ezredesét, amelyek szintén nem drámai hős szerepek de Komjáthy azért játszotta, voltunk bátrak azon elhalgatott feltevésünknek kifejezést adni, hogy Komjáthy megfelelőben játszotta volna a czímszerepet, mint Vidor, a ki hogy jobb rendező mint színész, maga is elismeri ezt megmutatta a magyar színházhoz való szerződése.

Tekintettel pedig azon nagy külömbiséget, a mely az Adorján báró Szidonia szerepének az első felvonás és a többi felvonásaiban való menete és tonusa közt létezik, határozottan kimondjuk, hogy ez a szerep már csak a szükséges és elnem tagadható rutin szempontjából is inkább Komjáthy nének való volna, mint a más

szerepekben brillirozó Fáy Flórának, hogy pedig a szereposztás körül történnek méltánytalanságok azt tapasztaltuk.

Holnap!

A betegszobából az ellenzövel mérsekelt lámpafény csak enyhén hatolt be a mellékszobába, mely félhomályban maradt.

A beteg szintelen, tompa hangja szólalt meg.

— Ilonka!

— Mi kell?

— Egyedül vagy?

— Persze!

A beteg hosszasan, fuldokolva köhögött.

— Az előbb .. mintha valakivel... beszéltél volna...

— Dehogyan! A cseléd volt bent! és szorosabban simult a mellette ülő fiatal emberhez.

— Mintha más... hangot... hallottam volna...

— Rosszul hallottad.

A nő akkor váltotta a bucsuesókot kedvesével.

— Holnap, — suttogta a nő.

— Az orvos mondta?

— Igen.

És szenvedélyesen forrtak egybe az ajkak. A fiatal ember nesztelenül suhant ki az ajtón.

Holnap! Mennyi vágy, remény van e szóban. Nem kell többé titkolózni. Nyíltan lépnek a világ elé, nem lesz már köztük semmi akadály. A rég várt óra elérkezik.

Az orvos jól jövendőlt. Másnap a férj halott volt. Eltemették.

A szobák még a koszorúk és viaszgyertyák szagával voltak tele, mikor a nő odaborult kedvese nyakába.

— Szabadok vagyunk!

— Szabadok, — egymáséi!

— De furcsa — mondta később a férfi — hogy most már szabad megcsókolnom ajkadat, hogy átkarolhatom derekadat s nem szólhat senki.

A nő egy perczele elgondolkozott.

— Igazán furcsa...

Elhallgattak s némi zavarral néztek szét a szobákban. Itt feküdt ő, mi itt ülünk. Itt esóskoltál meg titkon, szenvedélylyel.

— Holnap ejjősz?

— Holnap!

— Az esküvő?

— Minél előbb.

Holnap, holnapután, tiz nap múlva is eljött.

— Dezső! Nem forró a csókokod többé. (Pedig érezte, hogy az övé sem az.)

— Ilonka! Nem ölelsz már oly szenvedélylyel. (Pedig érezte, hogy ő sem.)

— Miért?

— Miért?

Elgondolkoztak.

— Pedig nem figyelt ránk senki, nem tiltja senki.

Nevettek, mintha megtalálták volna a titkot. Igen, most már — szabad.

— Isten veled Ilonka!

— Jó éjt. Eljősz holnap?

— El.

— Várlak.

— Jó éjt!

Pedig Ilonka tudta, hogy Dezső nem jön el többé s Dezső nagyon jól tudta, hogy Ilonka nem várja őt sem holnap, sem azután, soha!

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esotleg később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gőzoxy-egyesület „Fithon“-a Keresk. akadémiá palotájában.

A m. kir. törvényszáknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igató, kiadó-hivatal s az irattárfelvételek felvilágosításokat hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Népkönyvtár az árok-utezai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

— A belügyminiszter Debreczenben.

Perczel Dezső belügyminiszter a ma esti 7 órai gyorsvonattal Debreczenbe érkezik, hogy **Medve Zoltán** dr. miniszteri s. titkár és **Perczel Marian** kisasszony esküvőjén családjával együtt jelen lehessen. A miniszter az „Angol Királynő“ szállóba száll, és az estét a legszorosabb családi körben fogja tölteni. A szálloda tulajdonos **Hauer Bertalan** kiváló fénynyel kívánja az exzellens vendéget fogadni és ezen czélból három szobát rendez be teljes kényelemmel s úgy a kapubejáratot, mint a lépcsőházat, folyosót és a menyegzői reggelizőül szolgáló külön helyiséget kitűnő izlésre valló szorgalommal diszített élőlírások és esinos kárpitos munkákkal.

Pártgyűlés. A péterfiai szabadelvű párti választó polgárok bizalmi férfiai tegnap este 6 órákor gyűlést tartottak, melynek főtárgya a néhai **Joó István** péterfia-utezai elnök halála által megüresedett elnöki szék betöltése volt. A gyűlés **Mayer Emil** elnöklése mellett mindenekelőtt kegyeletes szavakkal adott kifejezést a boldogult elnök elhalálozása feletti részvétének. A gyűlés **Mayer Emil** első alnököt, az **István-malom** igazgatóját választotta meg e diszes bizalmi tisztségre, de ő nagymérvű elfoglaltságára és lekötött állására hivatkozván, nem fogadta el azt. Ekkor a gyűlés bizalma az eddigi második alelnök **dr. Magos György** városi tiszteletbeli főügyész személye felé fordult, ki is elfogadta az utcai elnökséget. Az így megüresült alelnöki székre egyhangulag **Csiky Lajos** eddigi első jegyzőt, az ő helyére pedig jegyzőnek **Varga Károlyt** választották meg.

Eljegyzés. Városunk két előkelő család nemes sarjának eljegyzéséről vetünk hirt. Németujfalui **Simonffy Béla** dr. kir. ügyész, Debreczen sz. kir. város polgármesterének **Simonffy Imre** kir. tanácsosnak fia, a kitűnő képzettségű jogász eljegyezte **Ludányi Bay Ferencz** nyug. urbéri törvényszéki elnök és nagybirtokos nagyműveltségű leányát **Ilonát**. Áldást és boldogságot kívánunk a szívek legnevesebb érzésén alapuló frigyre.

Iskolai ünnepély. A magyar kegyes tanítórendiek debreczeni algymnáziuma az 1848. évi márciusi törvények ápril hó 11-én történt szentesítése napjának ötvenedik évfordulója alkalmával 1898. évi április hó 16-án délelőtti 10 órákor a róm. katolikus elemi leányiskola nagytermében hazafias ünnepélyt rendez a következő műsorral:

Talpra magyar. Énekl. a gimn. énekkar.
Bánk bán. Nyitány. zongorán előadják Danilovics Pál és Radó Dezső, IV. osztály tanulók.

Előre. Tóth Kálmántól. Szavalja **Siegmet Lajos**, III. oszt. tanuló.

Magyar népdalok. Énekl. a gymnasiumi énekkar.

Petőfi visszatér. Várady Antaltól. Szavalja: **Danilovics Pál**, IV. oszt. tanuló.

Ünnepi beszéd. Tartja: **Stark Andor** tanár.

Magyar Ábránd. Czimbalmón előadja: **Kapdebő Kálmán**, II. oszt. tanuló.

Kik voltak a honvédek. Tóth Kálmántól. Szavalja: **Lám Sándor**, II. oszt. tanuló.
Szózat. énekl. a gymn. énekkar.

Vakmerő orvtámadás. Vakmerő orvtámadást követtek el tegnap este ezideig még ösmeretlen tettesek. **Vig Gyula** kovácslegény midőn hazafelé tartott, a **Csillag-uteza** sarkán két ösmeretlen, munkás kinézésű ember rárontott, botokkal leverték s több súlyos sérülést ejtettek rajta s elmenekültek, ott hagyva a vérében fetrengő embert. Később rendőrök találták meg **Vig Gyulát** eszméletlen állapotban. A súlyosan sérült embert a kórházba szállították. Az eddigi vizsgálat annyit kiderített, hogy a két ösmeretlen ember bosszút akart állani valakin, de az áldozat nem a kiszemelt leány volt. A tetteseket nyomozzák.

Confirmatói oktatás. Az ágost. hitv. ev. gyermekek confirmatói oktatása f. hó 18-án hétfőn veszi kezdetét. Felkéretnek azon tisztelt szülők, kik gyermekeiket ez idén confirmatói tanításban részesíteni szándékoznak, szíveskedjenek a lelkészi hivatalban szándékukat bejelenteni. Csak a 12-ik életévet betöltött fi- és leány gyermekek részesülhetnek ezen oktatásban.

Hamis egyforintosok. A csornai postahivatalnál fölfedezték, hogy hamis egyforintosok vannak forgalomban. Az érmehamisítvány ónból van öntve, osztrák verettel 1861. évszámmal. Színe szürke, utánzó verete elmosódott, szélirata hiányzik, fémanya késsel vágható, hajlíthatlan. Jó lesz ennél fogva, az egyforintosok elfogadásánál fentebbiekre figyelni.

A Zion asztaltársaság szombaton este félnyoloz órákor a Dréher-sörészarnok utcai helyiségében kedélyes összejövetelt rendez, melyre a t. tagok ezuton is meghívotnak.

Csoda-gyermek. **Guttman Henrik** nyiregyházi kereskedő 5 éves Sándor nevű gyermekét illeti meg ez a ritka epitheton. A gyermek zenei képessége bámulatos. már koránál fogva sem tanulhatott rendszeresen zenét s ennek dacára oly kiváló ügyesen játszik zongorán, hogy szakembereknek is élvezetet nyújt. Kottát nem ismer. Ellenben pusztá hallás után a legnehezebb áriákat, sőt komoly zenei műveket is feltűnő precizitással játszik le. Az elmúlt héten Budapesten szűkebb körben mutatták be zenei képességét, ahol id. **Abrányi Kornél** is jelen volt. Az ősz zene-költő nagyon elismerőleg nyilatkozott a gyermek ritka zenei talentumáról.

Az új sertésvásár. Tegnap délután három órákor a jog- és pénzügyi bizottság gyűlést tartott a városháza nagy tanácstermében, melyen a bizottság tagjai teljes számban jelentek meg. A gyűlés tárgya a már hosszabb idő óta vajudó sertésvásártér elhelyezésének kérdése volt, melyet érdeklőleg **Stáhl Géza** városi főmérnök alaposan kidolgozott javaslattal járult a bizottság elé s javaslatában részletezve a vásártérül alkalmas helyeket, megjegyzi, hogy elégnék tartja egyelőre tizenhárom ezer darab sertésre rendezni be vásártér. Nézete szerint sertésvásártérül berendezendő helyiségül legalkalmasabbnak találja a közbághid előtti tért, mely, ha a szükség úgy kívánja, a

szomszédos területek kisajátítása, illetve megvásárlása által kibővíthető lenne. A bizottság a gazdasági bizottsággal egyetértőleg, mely már előbb foglalkozott ezzel a kérdéssel, teljes egészében elfogadta a főmérnök javaslatát és így sertésvásártérül a közbághid előtti tér lesz használatba véve.

Az ekvitáció vége. A honvédszár tisztek számára létesített ekvitációnak, mely októberben kezdődött, vége van. Az ekvitáció tagjai sikeresen levizsgáltak. Még egy hosszabb, nyolcz napra tervezett lovaglás van hátra s e hó végén az ekvitációs tisztek ezredjeikhez visszatérnek. A távlovaglásra hétfőn reggel indulnak el **Csicseri Géza** őrnagy és **Flohr János** százados vezetése mellett. Az utirány **Munkács, Beregszász, Ungvár** lesz.

Az Andaházy Szilágyi rokonok. tegnap ismét családi tanácsulést tartottak városunkban, melyen végleg megállapították a **Csiky Lajos**, Andaházy Szilágyi intézeti helyettes gondnok által, 11 nagy szövevényes táblán a rokonságukról össze szerkesztett családi leszármazási adatokat, s e táblákat teljes érvényű és hiteles okmányoknak jelentvén ki, a ma összeülő egyházközségi Andaházy Szilágyi intézeti nagybizottság utján tudomásvétel és kinyomatásuknak elrendelése végett fölterjesztik az egyházközségi közgyűlés elé. **Csiky Lajosnak** a családi tanács nagy pontossággal és lelkiösmeretességgel végzett munkájáért meleg szavakban fejezte ki elismerését és köszönetét.

Üngyilkos fiatalember. Fővárosi tudósítónk táviratban tudatja velünk, hogy **Hutflész Aladár** a magyar általános hitelbank főtisztviselője megtévelyodott s ma reggel lakásán forgópisztolylyal meglötte magát s meghalt. **Hutflész Aladárt** Debreczenben sokan ösmerték. Itt nevelkedett is a fel. Testvéröccse **Hutflész Kázmér** földbirtokosnak. A szerencsétlen fiatalember 30 éves volt. Rendkívül szorgalmat s tevékenységet fejtett ki hivatalában. Különösen nagy hajlammal viseltetett az idegen nyelvek iránt, úgy hogy hét nyelven beszélt s levelezett. Testvérbátyja **Hutflész Kázmér** a reggeli gyorsvonattal felutazott Bndapestre. Az üngyilkos ifju váratlan halála részvétet keltett ösmerősei körében.

A krajczár vége. A Nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszternek 40918. számú rendelete folytán közhírű tétetik, hogy az ausztriai értékű 1 azaz egy krajczáros és fél krajczáros réz váltópénz a magán forgalomban csak 1898. évi június hó 30-ig fogadandó el, az állami pénztáraknál és hivataloknál pedig csak 1899. évi december hó 31-ig fogadtatnak el s hogy 1899. évi december hó 31-dike után azok sem név értékükben sem anyagi értékük megtérítése mellett többé sem fizetéképpen el nem fogadtatnak, sem be nem váltattatnak. A városi tanács.

A józsaí gyilkosságosony ítélete. Az a véres bűneset, amelynek szomorú hősnője **Habuczki Györgyné** alsó-józsaí lakos volt, aki a vele Józsaíról Debreczenbe gyalogoló nagyúrnőjének 10 frt 02 kr. készpénzeért megölte, a nagyerdei fürdőház közelében egy fa mellett — mely mellé az áldozat gyanútlanul ült — kezével megfojtotta, csekély készpénzét elrabolta, most már teljesen befejeződött. — A bűnös asszony tettét bünbánólag beismerte. de már akkor hiába, a rettenetes bünt nem lehetett jóvá tenni. Tettét az első és másodbírósg gyilkosságnak minősítette s ezért öt egy a kir. törvényszék mint a kir. ítelő tábla életfogytig tartó fegyházbünte-

tésre ítélte. Tegnap délelőtt hirdette ki a kir. törvényszák a kir. Kuriának ez ügyben leérkezett ítéletét, mely nem találta Habuczkiné ellenében az előrelátó megfontolást megállapíthatónak, erre való tekintettel gyilkosság helyett szándékos emberölés büntetésében marasztalta el, — büntetését a kilencvenkettedik szakasz alkalmazásával 15 évi fogházra szabta.

— **Sorsüldözött család.** Megrendítő az a szomorú pusztulás, a minek egy egész család lett áldozata a fővárosban. Baresai Szilárd uradalmi gazdatiszt a múlt év nyarán betegeskedése miatt kénytelen volt állásától megválni, melyet csak nem rég foglalt el. Családjával együtt nagy nyomorba jutott. Végre is kétségbeesésében agyonlőtte magát. Nejére ez a csapás oly borzasztóan hatott, hogy a szerencsétlen nő fájdalmában megőrült. Ezután nehéz napok következtek a szegény árvákra. A siralom tanyája lón kis hajlékuk. A legkisebb fiu, a 12 éves Béla nem bírta tovább viselni a nyomort és a szegény kis fiu a Margithidról a Dunába ugrott. A kis öngyilkos haláláról a budapesti lapok is megemlékeztek annak idején. A másik testvér, a 14 éves Lajos beteg lett, bátyja nem tudta őt gyógyítani, mert nem bírta az orvosságot megszerezni. — Ehtifuszban halt el. A napokban temették el a szerencsétlen anyát, ki egy őrizetlen pillanatban az ereit elvágta éles borotvával. Temetésre megjött messze idegenből a család egyetlen élő tagja is Kálmán, ki jelenleg a berlini orvosegyetemnek szorgalmas hallgatója. Testben és lélekben megtörve térdelt a szerencsétlen ifju édes anyjának egyszerű gyalulatlan fakoporsója mellett. Így pusztult el az egykor jobb napokat látott család.

x **Az egyedüli kellemes íz** természetes hasajtószer a *Ferencz József* keserűviz, miért is általánosan kedvelt és népszerűvé vált. A biztos és tartós hatású Ferencz József vizet 10 világiállításon tüntették ki aranyéremmel és egy háztartásban sem szabadna hiányoznia.

x **Egy jó házból való fiu** tanulóul felvétetik Geréby Fülöp fűszerkereskedésében.

Törvényszék.

* **A csábító könyvvívó.** Szörnyű galibát csinált Budapesten egyszerre két családban is Mautner Titusz gözmalmi könyvvezető. Az egészen fiatal legényke, hacsak ideje engedte, az asszonyok körül forgolódott, s nem minden eredmény nélkül. Legutoljára R. Vilmosnéval állott fölöttébb bizalmas ismeretségben, akit azért a férje elkergetett a házától. Most már R.-né F. Károly kereskedő nejétől féltette Tituszát s azon iparkodott, hogy amennyire lehet befektetse vetélytársnőjét. Nem sok fáradságába került R.-nének és három levelet eskart ki Mautnertől, amelyekben ez megvallotta, hogy F.-nével is volt viszonya, nehányszor találkájára. A levelekkel persze a féltékeny asszony F. hez sietett, aki most azonképen cselekedett, mint az első férj: szintén elüzte feleségét. Hiába rimázkodott F.-né, nem használt, ott voltak Titusz ur levelei. Hogy magát tisztázza, följelentette rágalmozás miatt Mautner Tituszt és R. Vilmosné is, akik tegnap álltak a büntető járásbíró előtt.

Bauman Mór kir. járásbíró tárgyalótermében találkoztak a felek: egyik oldalon a két férjtelen nő, a másik oldalon a férjek és középütt a csábító ifju.

— Ön írta e leveleket? — kérdi a bíró Mautnertől.

— A malomezimeseket én — feleli pokoli mosolyal a kampós orru legényke — de az anonim levélről nem tudok.

— És hogy merészkedik ön ily levelezést folytatni.

— Tetszik tudni, tek. bíró ur, én nagyon sok nővel levelezek. (Derűtség.)

— Igen?

— Csak anyaggyűjtés okából, mert én tárczákat írok. (Nagy derűtség.)

— Pedig önnek a hivatása kontókat írni — szól rá Baumann bíró a magát gyorsan föltaláló vádlottra.

A vádlott gonoszságának illusztrálására Schäfer Zsigmond bemutat egy újabb levelet, melyben Titusz ur ezeket írja R.-nének: „Drága anyám! Ha F.-nén csakugyan bosszút akarsz állni, mutasd meg e levelet férjének. Én nem akartam őt az igazságról fölvilágosítani, mert még sem helyes, hogy megzavarjam annak a nőnek házi békéjét, aki nekem áldozta föl a tisztességét.”

Erre a levélre nem tudott mit felelni a vádlott.

A bíró most R. Vilmosné kezdte vallatni, de eredménytelenül, tudni sem akart az árulkodó anonim levélről. Az sem igaz, hogy bárki előtt szolt volna a Mautner és F.-né állítólagos viszonyáról.

— Én emelek — szól R. né — panaszt F.-né ellen, a ki azt hiesztelte, hogy H. Manóval is viszonyt folytattam.

— Igaz ez, F.-né?

F.-né: Nem volt szükséges hiesztelnem, mindenki tudta ezt is, mást is.

Ezután a férjeket, R. Vilmos és F. Károly kereskedőket, majd H. Manót hallgatta ki a bíró s ezzel a bizonyítás véget ért. Ítélethozás előtt dr. Schäferszigoruan megbüntetni kérte Mautnert és R.-né, míg Szervánszky ügyvéd a fölmentésüket kérte. A bíró két két becsületsértésben vétkesnek nyilvánította a vádlottakat s Mautner Tituszt 100 forint, esetleg husz napi fogházra, R.-né 60 forint, esetleg tizenkét napi fogházra ítélte, ellenben F.-né a viszonyvád alól fölmentette. Az elítéltek fölebbezték.

Irodalom és művészet.

Petőfi-Album.

(A Petőfi-társaság megbízásából szerkesztették: Bartók Lajos, Endrődy Sándor és Szana Tamás. Az Athenaeum irod. és nyomdai r.-t. kiadása. Ára füzve 6 frt, diszkötésben 8 frt, pompás celluloid-kötésben 10 frt.)

Félszázad előtt rügyfakadás idején kelt ki a véráztatta magyar földből a szabadság palántája. Káprázatos napfényben fürdött s a lelkesedés melege táplálta. S aztán vihar jött, rettenetes fergeteg, amely végigsöprött hazánkon s letarolta legszebb reményeinket.

S hosszú esőnd állott be. De a félszázad előtt megtestesült Ige újból feltámadott s ma a magyar nemzet szabadon, büszkén ünnepelheti és ünnepli meg a magyar szabadság születése napját. E dicső napnak emlékéhez fűződik örökre a szabadság lánglelkű dalmokának, Petőfi Sándornak a neve. A kultusz, a melyet a magyar nemzet e névvel üz, a legszentebb a legmagasztosabb: a maga géniuszát, nemzeti létének ősforrását tiszteli és dicsőíti benne. S midőn a Petőfi-társaság általános nemzeti szépirodalmi czélokon kívül a Petőfi-kultusz ápolását és terjesztését tűzte ki magának feladatul, nemzeti missziót vállalt magára, amelyért hála és elismerés illeti meg.

A Petőfi kultusznak egyik ragyogó momentuma az, a melyben a Petőfi-társaság közkincesé teszi mindazt, a mi értékeset és szépet írók és művészek produkáltak Petőfi dicsőítésére. A Petőfi-Album, a mely most hagyta el a sajtót, méltó arra, hogy ereklyegyűjteménynek tekintse minden magyarul érző ember. Akikre a Petőfi-társaság az Album szerkesztését bízta, jogos önérettel mutathatnak rá, hogy megbízatásuknak hiven, a magasztos czéljuk megfelelően tettek eleget.

Összegyűjtötték a Petőfi-Albumban a legérdekesebb egykoru följegyzéseket s a modern magyar irodalom termékeiből mindazt a mi költő életének és műveinek megvilágítására szolgálhat. Elvonul előtünk az egész — fájdalom oly rövid — korszak, a melyben Petőfi lángesze és lánglelke nagy és jelentős része volt egy örökké emlékezetes nemzeti mozgalomnak. Oly írók, mint Jókai, B. Eötvös József, Arany János, Gyulai Pál, Gróf Teleki Sándor, Szana Tamás, Endrődy Sándor, Bartók Lajos, Vámbéry Armin, Vajda János és számosan a régibb és újabb írói gárdából, a kiket e nagy génusz inspirált, festőink legaiváibbjai, Munkácsy, Zichy Mihály, Roskovits, Lotz stb. áhitattal és szeretettel járultak hozzá, hogy a Petőfi-kultusz a nemzet dalmokához méltón nyilatkozzék meg és terjedjen szerteszét az országban, kunyhókban és palotákban.

A 260 oldalra terjedő nagy negyed-rét alakú Album külsőleg is méltó ahhoz a nagyjelentőségű emlékhöz, a melynek szolgálni hivatva van. Az Athenaeum r. t. híven kiadói tradícióihoz, a melyeket még Emich Gusztávtól örökölt, a ki Petőfi összes költeményeinek első kiadója volt, büszkeségét helyezte abba, hogy a tartalom gazdaságához a keret is illő legyen. Oly emlékkönyvet kap a kezében a magyar közönség a Petőfi-Albummal, a mely mindenkoron ébren fogja tartani a mai nemzedéknél is a legnemesebb kultuszt, a melynek hazafi csak áldozhat: a nemzeti génusz kultuszát.

* **Női életpályák.** Mindez ideig hiányzott irodalmunkban olyan könyv, mely vezetőül szolgálhatna mindazokra az életpályákra, melyek ma a nők számára megnyílhatnak. Bod Péter és Székely István vállalkoztak megírására és a feladatot becsülettel oldották meg. Megtudható ebből minden, a mit az élet harezából részét kikérő nőnek tudnia kell, az is, amit a nőemancipáció számára nyújt. A könyv a Franklin-Társulatnál jelent meg és ára kemény kötésben 80 kr.

Störich.

— Bánatos história. —

A dolgok megértéséhez tudni kell, hogy mi az a „störich.”

A „störich,” ugyanaz, ami a „vigécz.”

Nevezetesen, ha egy ügynök, vagy egy utazó bekopogtat ide vagy oda, már amilyen hazafias elemek az országot keresztil-kasul utazgató ügynök-utazók, fogadni lehet egy fületlen gomb ellen egy millióval, hogy németül szólalnak meg, mégpedig ilyen formán:

— Stöhr ich?

Ez magyarul annyit jelentene, hogy:

— Nem vagyok alkalmatlan?

Miután ez a „Stöhrich” minden vigécznek a kedvencz szavajárása, a világ elnevezéseket Störicheknek és ezt mind csak azért kellett elmondanunk, mert az alábbi históriának a hőse két ilyen „störich” és egy borbély.

A múlt hó utolsó napján történt, hogy két utazó érkezett az éjjeli vonattal Debreczenbe. Mindketten szállóba szálltak. Az egyik, aki csak meghálni szállt a szállóba, mivel reggel tovább kellett utaznia, jókedvű tréfás störich volt, míg a másik morózul bácsi, mogorva störich.

Ahogy szobát nyitottak a két störichnek, elváltak egymástól és kiki a saját szobájába vonult. A mogorva störich nyomban lefeküdt, a tréfás störich pedig, miután kiadta a parancsot, hogy őt reggel hat órakor költsek fel, rendezgette az iratait, aztán ő is lefeküdt.

Az éjszaka minden nevezetesebb momentum nélkül mult el.

— Tessék felkelni, hat óra van.

A kedélyes stórich kiugrott az ágyból. Felöltözött és csak a mikor leakart menni a kávéházba, vette észre, hogy a bérszolga egy teljes órával előbb költötte fel, mint a hogy rendelte.

Bármilyen kedélyes stórich legyen is valaki, fel forr a vére, ha egy órával előbb költik fel, mint szükséges.

A mi kedélyes stórichünk dühösködött is és mint a sebzett oroslán járkált le s fel a szobájában és morfondirozott.

— Az a másik, az a gazember! Persze ő alszik. Milyen veszekedett szerencséje van ebben is ennek a Grünspan Lázár és Fiai Utóda czégnak!

Aztán tovább járkált, tovább morfondirozott és egyszer csak felderült az arca. — Ráütött a homlokára és vigyorogva így kiáltott fel:

— Ne aludjék Grün sem!

Ezzel kapta magát, odasompolygott a másik stórich ajtajához és bekopogtatott:

— Ki az? — hangzott belülről.

— A borbély kéremalással — felelt a kedélyes stórich.

— Nem kell — kiáltott ki a mogorva stórich és a másik oldalra fordult.

A kedélyes stórich erre mosolyogva visszament a szobájába, de öt perc múlva ismét kopogtatott a Grün ajtaján:

— Ki az! — hallatszott most már az erősebb érdeklődés belülről.

— A borbély, kéremalással.

— Mondtam már, hogy nem kell vad-szamar!

— Igenis kéremalással — és a kedélyes stórich ismét visszament a szobájába, összecsomagolta és elvitte a podgyaszát, aztán mielőtt lement volna a kávéházba, még egyszer bekopogtatott a Grün ajtaján.

— Ki az?! — ordított ki Grün és kihallatszott az ágy recsegése, amint a mogorva stórich felszökött benne.

— A borbély kéremalással.

— Te bestia! Hát nem mondtam már, hogy nem akarok borotválkozni! Eredj a pokolba marha, mert ha még egyszer felköltesz, hát olyan pofont kapsz, hogy félre álltőle a nyakad, amíg csak élsz! Mordsz-kerl.

A kedélyes stórich majd megpukkadott az ajtó előtt, alig bírta visszafojtani a nevetését. Tetszett neki az áprilisi tréfa és most már azt sem bánta, hogy előbb költötték fel. Még bekiáltotta Grünnek, hogy:

— Igenis kéremalással — aztán ment sebesen le a lépcsőkhöz, beült egy bérkocsiba és hajtattott ki a vasúthoz.

Utközben egyszer csak azt látja, hogy éppen akkor nyitnak ki egy borbélyüzletet. Hopp. Megállítja a kocsit s nagy lihegve befut az üzletbe.

— Jó reggelt. Van magának egy ügyes segédje, a ki fogat is tud huzni?

— Akkár kettőt is.

— Hát akkor küldjön hamar egy segédet a szállóba. A 26-os szobában van egy ur, rémségesen fáj a fogá, de most még nem mehet fogorvoshoz, hát engem kért, hogy küldjek neki egy borbélyt.

— Megyek kérem, magam megyek.

A borbély szaladt a szállóba, a kedélyes stórich pedig tovább hajtattott a vasúthoz.

Körülbelül ugyanabban a pillanatban, mikor a kedélyes stórichel megindult a vonat Budapest felé, kopogtatott a borbély a Grün ajtaján.

— Ki az, — hogy az istennyila üssön belé?!

— A borbély, kéremalással.

Alig mondta ezt ki a szerencsétlen bor-

bély, Grün kiugrott az ajtón, neki a borbélynak, a ki az első pillanatban alig tudta mi történik vele. Aztán dulakodni kezdtek, Grün egyre azt kiabálta, hogy eret vág a borbélyon, a borbély pedig segítségért kiáltott, mert szentül meg volt győződve, hogy a Grün örült.

A szállodában természetesen összefutottak az emberek, még rendőr is került valahonnan, a ki aztán felírta a Grün nevét.

Egyik rendőrkapitány mára czitálta meg Grünt, a kit közösenháborításért 5 forintra büntet.

Grün, a kedélyes stórich egy levelezőlapjával védekezett, amelyben — a mint ő mondotta — „az a gazember“ elmondja az előzményeket.

Az erélyes rendőrkapitány figyelmeztette Grünt, hogy a távollévő stóricheket nem illik sértetgetni, mire a jelenlevő stórich lefizette a büntetést.

Hanem a borbélylyal még dolga lesz a járásbírószág előtt.

0.

KÖZGAZDASÁG.

*** Hogy javítsuk fel tavasszal a fejlődésében hátramaradt búzát? Cserben hagy bennünket néha az a régi közmondás, hogy: „ki mint vet, úgy arat.“ — Ezen meggyőződést szereztem magamnak két évvel ezelőtt, akkor, midőn buza vetésem kasza alá került. Eleget tettem mindama követelményeknek, melyektől a jó aratás sikere függ s ennek dacára oly rossz aratásom volt, minőre már régen emlékezem. Mi volt az oka? Buza termésre egy száraz ősz következett, elannyira, hogy a megbokrosodásról szó alig lehetett. Majd beálltak a nagy hidegek, melyek vetésemet jó darabig hótakaró nélkül találták, mikor pedig ez is megérkezett, volt belőle annyi, hogy két télre is elegendő lett volna. Mi sem természetesebb, mint az, hogy az időjárási viszonyok ily kedvezőtlen alakulása következtében buzátáblám a legsiralmasabb képet mutatták.**

Az elmúlt évben a kalamitások ismétlődő, szomszédaim azt tanácsolták, hogy szántassam ki buzavetésemet s vessek tavaszt helyébe, nehogy újból hiába álltassam aratómat a buzába. A tanácsot kezdetben hajlandó voltam követni, de utóbb azon gondolatra jöttem, hogy egy jó boronálással s egy kis műtrágya használatával segítek bajomon.

A gondolatot tett és a reményt siker követte. Április hó első napjában chilisalétromot vásároltam s abból, a kötöttebb minőségű, de elég jó erőben levő agyagtalajra katasztrális holdanként 40 kgmot elszórtam: elszórás után jó nehéz fogas boronákat álltattam be s azokat a sorok irányában kétszer megjárattam. A munka befejeztével vetésemen végig tekintve, eleinte attól tartottam, hogy a fogas borona az egészet tönkre tette, mert zöld levél alig látszott. Egy áldásos eső után azonban csakhamar megváltozott vetésem kinézése. Az erős indult s néhány hét múlva oly szép fejlődést mutatott, hogy szomszédaim, csodálkozására jártak.

Érdekesnek tartom felemlíteni, hogy ugyanekkor egy másik buzátáblámat tavasszal ápolás nélkül hagytam s míg az előbbiről holdanként 13 hektoliter arattam, addig az utóbbin a gyomok nagymennyiségbeni föllépte s a fogasolás és műtrágyázás hiánya miatt természetesen csak 11 hektoliter volt.

A fentiekben vázolt eredmény készíttet arra, hogy a fejlődésében elmaradt őszi buza vetések hasonló megjavítását gazdátársaim figyelmébe ajánlom. Egy dologra figyelmeztetem azonban még a gazdákat s ez az, hogy az elszórt műtrágyát okvetlenül boronálják alá s a

boronálásnál ne kimélgék a vetést. A könnyű boronának feltett alkalmazása mit sem ér, az kárba vesztett munka, mert nemcsak a gyomokat ki nem irtja, de a talaj felszínének megkérgekedett, megcserepedett rétegét sem porhanyítja meg. Buza táblám lejtősebb része, illetve domboldalas helye szolgáltatott nekem erre nézve példát, a mennyiben e helyeken a vetés sokkal silányabb maradt.

A fogasboronának jól a talajba kell hatolni, mert csak az esetben teszi azt porhanyóvá s ekkor pusztítja ki a gyomokat.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. április hó 15-én.

Allamadósság:

Magyar aranyjárdék 4%.	—	121.—	121.50
„ vasuti beruházásiköt. 4 1/2%.	—	122.—	123.—
„ koronajárdék 4%.	—	99.20	99.70
„ regále vált. köt. 4 1/2%.	—	100.60	101.30
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	121.50	122.—
Egységes államkötvény 4 1/2%.	—	101.75	102.25
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	—	140.—	141.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	373.25	373.75
Osztrák hitelbank részvény	—	353.10	353.30
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	102.75	103.—

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogban 4%-os sorsj.	—	122.50	123.50
„ 3%-os	—	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	—	119.50	120.50
Magyar vörös keresztorsjegy	—	10.30	10.80
Osztrák	—	20.25	20.75
Olasz	—	12.—	12.50
Bazilika sorsjegy	—	6.70	7.20
Jó-sziv	—	3.80	4.20

Pénznekem:

Cs. és kir. arany	—	—	5.63	5.73
20 márkás arany	—	—	11.76	11.80
20 frankos arany	—	—	9.54	9.58
1 Sovereigns	—	—	12.08	12.12

Budapesti gabonatózsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. április 14-én.

Buzát ma jól kínáltak, a kereslet élénk volt. Elkelt szilárd irányzat mellett 25.000 m.m 5—6 1/2 krral drágább áron.

Egyébb gabonaművekben csekély volt a forgalom változatlan áron.

Eladattak:

Buza. Tiszavidéki. 800 mm. 75.5 k. 13.30 forinton, 600 mm. 75.2 k. 13.27 forinton, 100 mm. 74.5 k. 13.25 forinton, 100 mm. 74.5 k. 13.25 frton, 100 mm. 75 k. 13.17 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat esőndes volt s az árak tartottak voltak, a forgalom mérsékelt volt.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	9.55—	9.60
„ márcz.—ápr.	12.62—	12.64
Rozs márcz.—ápr.-ra	8.64—	8.66
Tengeri máj.—jun.-ra	5.32—	5.34
Zab márcz.—ápr.-ra	7.05—	7.10

Délután 4 órakor zárlat:

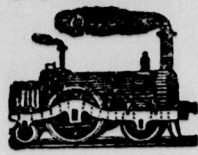
Buza tavaszra	12.64—	12.65
„ őszre	9.59—	9.60
Rozs tavaszra	8.63—	8.65
Zab	7.32—	7.33
Tengeri máj.—jun.	5.86—	5.87
Repezo augusztusra	12.50—	12.55

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1897. október hó 1-től
— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen—Budapest (M. áll. v.-tól.)			
Debreczenből indul	Vonat	Érkezik	
P.-Ladány* - - 12.— déli	Vegyesvonal	1.28 délután	
P.-Ladány - - 3.48 délután	Tv. sz. sz.	5.24 délután	
P.-Ladány - - 8.15 este	Személyvonal	9.45 este	
Budapest - - 8.53 reggel	Gyorsvonal	1.50 délután	
Budapest - - 12.36 délután	Személyvonal	8.10 este	
Budapest - - 10.37 este	Személyvonal	8.45 reggel	
Debreczen—M.-Sziget			
Szatmár - - 5.23 reggel	Személyvonal	1.— délután	
M.-Sziget - - 3.05 reggel	Személyvonal	9.50 délelőtti	
M.-Sziget - - 4.07 délután	Személyvonal	11.— este	
M.-Sziget - - 6.59 délután	Gyorsvonal	11.40 este	
M.-Sziget - - 7.58 este	Tv. sz. sz.	8.08 reggel	
Debreczen—Szerencs			
Szerencs - - 8.25 reggel	Személyvonal	11.26 délelőtti	
Szerencs - - 4.02 délután	Személyvonal	7.07 délután	
Szerencs - - 8.10 este	Személyvonal	11.— este	
Debreczen—Füzes-Abony			
Füzes-Abony* 4.42 reggel	Vegyesvonal	10.24 délelőtti	
Füzes-Abony** 4.12 délután	Vegyesvonal	7.56 délután	
Debreczen—Nagy-Léta—Vértés			
N.-Léta—Vértés 8.35 reggel	Vegyesvonal	10.46 délelőtti	
N.-Léta—Vértés 4.17 délután	Vegyesvonal	6.20 délután	
Debreczen—Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök			
B.-Szt-Mihály 5.23 reggel	Vegyesvonal	8.58 reggel	
B.-Szt-Mihály 8.54 délután	Vegyesvonal	8.58 délután	

* Minden kedden
** Csak Tisza-Füze

Budapest—Debreczen			
Debreczenbe érkezik	Vonat	Indul	onnan
P.-Ladány - - 7.40 reggel	Tv. sz. sz.	6.12 reggel	
P.-Ladány - - 5.16 reggel	Személyvonal	4.08 reggel	
Budapest* - - 9.15 este	Gyorsvonal	9.15 este	
Budapest - - 3.47 délután	Személyvonal	9.40 délelőtti	
Budapest - - 6.54 délután	Gyorsvonal	2.15 délután	
Budapest - - 2.40 éjjel	Személyvonal	7.05 este	
M.-Sziget—Debreczen			
M.-Sziget** - - 7.53 reggel	Személyvonal	4.— reggel	
M.-Sziget - - 12.16 délután	Személyvonal	6.— reggel	
M.-Sziget - - 6.58 délután	Személyvonal	1.35 délután	
M.-Sziget - - 8.43 este	Gyorsvonal	4.— délután	
M.-Sziget - - 10.22 este	Személyvonal	8.56 délután	
Szerencs—Debreczen			
Szerencs - - 8.07 reggel	Személyvonal	5.— reggel	
Szerencs - - 12.21 délután	Személyvonal	9.07 délelőtti	
Szerencs - - 7.50 este	Személyvonal	5.13 délután	
Nagy-Léta—Vértés—Debreczen			
N.-Léta—Vértés 7.25 reggel	Vegyesvonal	5.25 reggel	
N.-Léta—Vértés 3.18 délután	Vegyesvonal	1.05 délután	
Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök—Debreczen			
B.-Szt-Mihály 8.17 reggel	Vegyesvonal	5.25 reggel	
B.-Szt-Mihály 6.41 este	Vegyesvonal	3.27 délután	
Füzes-Abony—Debreczen			
Tisza-Füred - - 8.— reggel	Vegyesvonal	4.18 reggel	
Füzes-Abony 5.32 délután	Vegyesvonal	11.35 délelőtti	
F.-Abony*** - 7.47 este	Vegyesvonal	5.22 délután	

* Csak P.-Ladányig.
** Csak Szatmárról.
*** Csak Óhát-Kécsk.

Debreczen sz. kir. város főispánjától.

298.
1898.

Pályázati hirdetmény.

Debreczen szab. kir. város folyó évi május havi rendes közgyűlésén egy **mezőbiztosi állás** fog választás útján betölteni, mely állás évi kilencszáz (900) frt fizetés és egyszázötven (150) frt lakbérből álló javadalmazással van összekötve. A megválasztandó mezőbiztos saját költségén tartozik lovat tartani.

Felhivatnak az ezen állásra pályázni kívánók, hogy kellőleg felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám, mint a kijelölő bizottság elnökéhez, **f. évi május hó 15-ik napjának délutáni 6 órájáig** annyi-
val inkább benyujtsák, mert a később érkező pályázati kérvények tekintetbe vétetni nem fognak.

Debreczen, 1898. ápril 4.

Gróf Degenfeld József.

390-2-1

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyószám 192.

Bérlet szünet.

Ma pénteken, 1898. április 15-én:

Hadak utja.

Látványos színmű.

Holnap szombaton, április hó 16-án:

A gésák.

vagy:

Egy japán teaház története.

Énekes játék 3 felvonásban.

Nyilvános kijelentés!

Alulírott fényképészeti műintézet elhatározta, hogy — mielőtt művészileg kitűnően kitanított fényképészt elbocsássa és azokat tovább foglalkoztassa — **rövid időre és csakis a visszavonásig**, minden haszon vagy nyereségről lemond.

Szállítunk

csak 7 frt 50 krért értékének alig fele, csupán az előállítási árban **egy arezképet életnagyságban**

(mellkép)

diszes, elegáns fekete-arany barokk-keretben, melynek valódi értéke legalább 40 frt.

A legszebb alkalmi ajándék!

Ki tehát óhajtja, hogy saját, vagy felesége, gyermeke, szüleinek, unokáinak vagy más drága, régen elhalt rokonnak vagy barátjának diszes arezképet elkészítsük, csupán az illetőnek fényképét be kell küldenie, **bármily alakban és szállítunk 14 nap alatt** oly arezképet, mely az érdeklőre valóban a legnagyobb meglepetést gyakorolja.

Az arezkép csomagolását saját árban számítjuk.

Megrendelések a fénykép melléklésével, mely a kész arezképpel sértetlenül visszaküldetik, **csak a visszavonásig** fenti ár mellett utánvétellel vagy az összeg előleges beküldése mellett eszközöltetnek a

„KOSMOS“

arezképfestő-műintézet által, Bécs, Mariahilferstrasse 116. sz.

Az arezkép legkitűnőbb lelkiismeretes kiállításáért és élethű hasonlatáért **teljes jótállást vállalunk.**

Számtalan elismerő- és köszönő iratok nyilvános meglekintés végett mindenkinek rendelkezésre állanak. 292 16-13

Férfi ruhákra

Perusien, Tricot, Dorsin, brassói és gács

divatposztók

olcsó szabott árakon kaphatók

Szabó Lajos Fiai

cégénél, 1044
Debreczen, Rózsater.

A buzinkai uradalomban (Abaúj-megye) 1000 darab nemesített

rózsa

negyven legszebb fajból, **eladó.**
Ára 1 méter magasságig 35 kr., 1 méteren felül 50 kr. Bővebb felvilágosítást ad az uradalmi intézőség.

300-60-31

Csak fiatal embereket

érdekelhet tudni, hogy a

párisi Dr. BOITON

Injectio Oriental

már néhány napi használat után elmulasztja még a legrégibb bántalmakat is. fölösleges tehát **santa! olaj** vagy **copaiva balzsammal** kísérletezni, mert ezek csak a gyomrot rontják és a bajt nem gyógyítják meg.

1 füveg Boiton Injectio ára 1 forint.
Magyarországi főrakár:

Zoltán Béla gyógyszerháza Budapest, V., **Nagykorona-u. 23.** (Széchenyi-tér sarkán.)
Kapható minden nagyobb gyógyszerházaiban.

Postai megrendelések czime:
Zoltán gyógyszerháza Budapest.

Harmat-Crème

Arcz-szépítő és bőrápoló kenőcs.

A „Harmat-Crème“ egy teljesen ártatlan (ólom- és higanymentes) nem zsirozó, habszerű szépítő-szer, mely a bőrre kenetve annak **üdeséget, lágytságot, finomságot, szép hamvasságot** kölcsönöz s hosszú időre megóvja az arcot a megránczosodástól. A bőrbe teljesen felszívódván, nem hagy ennek felületén semmi zsirosságot, minélfogva nappal is használható. Nem teszi fényessé az arcot, de fehériti azt. Ennélfogva felülmul mindennemű készítményt. Kiváló eredménnyel használható a **bőr minden tisztátalanságainál, minők a vörösség, májfolt, sőmör, seplő, apró pattanások, bőratkák, mitesserek** továbbá jól használ **bőrpedéseknel, hámlásnál, valamint napégette vagy szelkifujta arcznál és kéznél.**

A „Harmat-Crème“ használatánál az arcz szépsége, ifjúságot jellemző hamvassága, sikos puhasága, üdesége igen-igen soká megőrizhető. anélkül, hogy az a szervezetre legesekélyebb káros befolyást gyakorolna.

1 tégely Harmat-Crème ára 50 kr.

Készítő helye:

Mihalovits I. gyógyszerháza a „Kigyó“-hoz Debreczenben.